

Tiedätkö, mistä eduskunnassa huomaa vaalien vääjäämättömän läheisyyden?
Olisiko se sellainen käsinkosketeeltava panikki, joka purkautuu mitään irikoisimpina vaaliavauksina?
No se päin.
No toi on ihan hyvä veikkaus, mutta ehdottomasti myös siitä, että toimittajilta kysellään koko ajan, että
no koska tulee galluppi, tuleeko huomenna galluppi joko se galluppi tulee?
Tulee, miltä se näyttää?
Mun mielestä se galluppeesta kyselläminä on aika jännää, kun kaikki ihan kokenneetkin politiikan seuraajat
voivat ihan itse päätellä, milloin taloustutkimuksen, eli Ylen tai Kantarin, eli Hesarin galluppi tulee, että voidaan ehkä ottaa kiinni tässä lähetykset ja antaa vähän vinkkejä.
Voidaan paljesta.
Puhuntelet lauvan tai kerhoa Helsingin sanomien politiikkaan ja lähestyviin vaaleihin syventtyvää podcastia.
Minä olen Susanna Salmi ja kanssani täällä studiossa ovat Hesarin toimittajat Emil, Elo ja Robert Sundman.
No, vaalitannut muuta aika tasan neljän viikon päästä.
Mä koitan nyt sanoen, että aika määrin oikein, koska ikässä jaksossa sanoisin sen komeasti pieleen. Yhtenä merkinä tästä vääjäämättömästä vaalien lähesyydestä on myös se, että perjantaina eduskunnassa alkoi vaalitauko vielä ennen vaaleja. Tää nykyinen eduskunta kokoontuu vaalikauden päättöjäisiin, joka on oikein tällainen juhlallinen tilaisuus, mutta varsinainen eduskuntatyö on nyt siis tältä eduskunnalta loppu.
Kyllä, ja saat ihan myös äänestyksiä viimeiselle viikolle mm. natojäsenyys.
Pieni asia.
Pikkujuttu.
Mutta sitten ei kyllä ihan hirveitä spektakkelia saatu vaan eduskuntain lähes yksimielinen asiassa. Minun pakko saa ne, mä oon tosi tyytyväinen, että siellä on osa myös vastusti tätä natojäsenyyttä. Siinä on jotenkin sellaista terveydendemokratian merkkiä.
Tää on eri mieltä kuin kirjailija Jari Tervo.
No mä oon eri mieltä kuin Jari Tervo.
Joo, Jari Tervo on näyttävästi Twitterissä, julkaisi nimi-listanneista edustajista, jotka äänesti tätä lakia vastaan, ja no, ei mennä siihen sen enempää.
Mutta oo, mä oon samaan mieltä, että kyllä sen demokratiaan nyt täytyy mahtua eri mielisyysnä näin isoissa asioissa.
Ja lopultahan se enemmistö oli kuitenkin merkittävä.
Kyllä, kyllä.
Eli tavallaan siitä päätöksestä ei sinänsä ole kahta sana.
Tähän viimeiselle viikolle nähtiin myös tällaiset perinteiset loppukiitokset ja herkistelyt.
No, mun mielestä aina hirveän kivua, kun esimerkiksi Kristallidemokraattien Antero Laukainen siellä kysyi viimeisenä kysymyksenään, että miten köyhien apua, että kuuluuko se muiden agendaan ja aikavat, kun muut edistää sitä jatkossa.

Ja Laukkainen hän sairastaa parantumaton sairattajahan ja hän jää nyt pois eduskunnasta. Ja mun mielestä näissä hetkissä tulee aina hyvin esiin se, että vaikka on semmoista vääntöisiä eduskunnassa aina,

niin sitten kuitenkin kanheidustajat on myös kollegoita keskenään ja hän arvostaa toisiaan ja kunnioittaa toisiaan.

Ja mun mielestä siitä tulee aina hyvä mieli, kun sitäkin puolta siitä edustajan työstä näkee. Tuossa on inhimillinen mieli.

Niin, niin.

Ja Jenniä paikkoja tosiaan ei tässä lopustakaan puuttunut, että olin paitsi natoäänestystä, niin viime viikollahan sivuttiin tätä eduskunnan finaalisissa kaatunut.

Taamelaiskärajalakia ja täytyy kyllä sanoa, että siinä vaiheessa, kun täällä studiossa viimeksi oltiin, niin ei todellakaan oltu nähty vielä episodin kaikista kummallisimpia, käänteitä tai ne eivät olleet tiedossa kuten se, miten perustuslakivalli ja kunnan puheenjohtaja SDP, johon ajan ojalleni ei meillä oli antanut puolueet toverilleen väärät ohjeet, joten paikalla olikin kuinka sattui keskusten Markus Lohi Tuuraamassa.

Tämä oli kyllä kummallinen näytös ja kuten viimeksi tarvittiin todeltakin, ei suinkaan päättynyt tähän, vaan todellakin nämä näytökset jatkuu seuraavallakin vaalikaudella saamme läskärajalain osalta.

Jep, ja sitten pakko sanoa, että myös tämä kokomuksen kannanotto tähän aiheeseen, joka oli siis kanta, jota ei ollut, mutta ehkä olikin, jos sen lukki tarkkaan sen ei kannan. Mykkenen siis sanoi Helsingin sanomille, että hän ei kerro, mitä mieltä kokomus on tästä lappalaiskriteerin poistosta.

Ehkä joku poliittinen viestintämajuri voisi tuon analysoida sellaisena viestinä, että nyt ollaan kallupkriisissä ja ei haluta ottaa kantaa, koska pelätään sitä lapin paikkaa, että menetetäänkö se.

No kallupkriiseistä puheenolle nyt ylään uusin kalluppihan ilmestyi torstaina ja tasaista on, tasaista on.

Kokomus on edelleen kärkipaikalla, kannatus on 20,8 prosenttia, mutta se on edelleen lievässä laskussa.

Kakkosena STP on kasvattanut kannatustaan 19,9 prosenttia.

Kolmasena perussuomalaiset kannatus on 19 prosenttia tasan,

ja neljäntenä pitkän, pitkän matkan päässä on keskusta 9,5 prosenttia.

Ja tuossa alussa kun vähän puhuttiin kallupeista ja niiden ajankohdistan ja mannen pienen arvotuksen,

niin ehkä nyt voin antaa viimisen yhden pisteen vihjen, että milloin ne HSN-ylen kallupit ilmestyy.

Kannattaa katsoa milloin ne on ilmestyneet ennen, milloin ne voivat ehkä ilmestyä jatkossakin.

Siitä voi jokainen päätellä, koska ne tulee.

Joo, kyllä, just näin.

Se on aika helposti katsottavissa. Lisäksi myös tällainen pikkus kuuppi kaikille, joten asian on pelettyneet, että yleensähan myös tulee ekstra kallupit juuri ennen vaalipäivää, jossa on ehkä vähän lyhyempi se olo, että otetaan just sen hetkinen tilanne.

Just näin, että normaalisuoksillähän saadaan sitten joka kuukausi kahdet kallupit, jolloin niistä päästään puhumaan ihan hyvän verran,

ja arvan, että tämä voi joitain ärsyttääkin, että taas koko kallupeista puhutaan, ehkä myös niin, että

taasko täällä ohjelmassa niistä puhutaan.

Mutta onhän tämä nyt jännintä, mitä vaalien alla on.

Eikä se ole ihme, että politiikköäkin jännitetään ja heitä kysyttyä tämä asia, koska kaikki odottaa, että jatkuuko nämä suunnat, jatkuuko kokoomuksen sulaa, jatkuuko PSN nousu, mitä tapahtuu sille demareiden kannatuksille?

Hän on oltava kokoomuslaisille ihan hirveätä tällä hetkellä.

Mä muistan, että viime kesästä saakka kaikki erkkarit ja kansaidustajat, joita on paarissa pikkuhiprakassa nähnyt,

on sivulaoseessa ollut yllättävänkin itse varmaan ja siitä, että kuka nyt on sitten seuraava ministeri ja miten tätä peliä pelaataan,

ja millainen on se hallitusohjelma ja mitä tarjotaan kesän rannassa sitten kesäjuhliissa.

Tärkeää asioita.

Yhtäkin Pöydäl onkin ihan aidosti se vaihtoehto, että saat Marin Kakkosessa joku VM-puolue, eikä kukaan kysy sulta, että mitä kesän rannassa tarjotaan.

Hän on oltava ihan kamalla.

Mitä kysytään, mitä kesän rannassa tarjotaan?

Ei sitä kiinnostaa sun mielipiteet siinä.

Kiinnostavaa tässä Ylenkallupissa oli muuten se, että ensimmäistä kertaa avattiin, että siellä ryhmässä muut kolmannen skannatuksesta on liberaali puolueelle.

Julius Lehtinen, joka Twitterissä usein tekee,

on hyvin visualisointeja datakosteita erilaiset politiikan numeroista pohdiskelijat.

Aika monissa simuloinnissa tämä voisi tuottaa liberaaleille yhden paikan uudelta maalta, jossa on tapauksessa Helsingistä ja se on todennäköisen pää kuin liiken nytin toinen paikka.

Tähän on ihan kiinnostava tieto.

Uusimaa itse asiassa kiinnostava näiden vaalien kannalta ylipäätään.

Siellä on nyt jaussa yksi paikka enemmän kuin viime vaaleissa.

Samoin itse asiassa Helsingissä taas esimerkiksi Kaakkois-Suomesta ja Lapista.

Paikkoja on valunnut pois. Tähän johtuu muutoliikkeestä ja asukasluvun muutoksesta.

Kyllä tämä suosia aina sitten joitain puolueita enemmän kuin muita nämä muutokset.

Näin se on. Hei, mä haluan nostaa tässä esille,

Robert Sun tällä viikolla julkaistun super kiinnostavan jutun,

jossa kysyttiin politiikan tausta vaikuttajilta, että mikä ratkaisee vaalit.

Ja siinä tämä osuustoimintakeskus Pellervon Toimari keskusta vaikuttaja

Mari Kokko Vinkkas, että valtakunnallisten kalluppeen lisäksi kannattaisi katsoa myös alueellisen kalluppeen.

Ne kertoo tarkemmin, mitä juuri kuhunkin vaalipäin kuuluu.

Tällä viikolla tuli tosi mielenkiintoista dataa Helsingistä,

kun tieto ykkönen teki keskisuomalaisena Helsingin uutisten toimeksi annosta oman alueellisen kalluppiin saja.

Sen perusteella esimerkiksi vihreät on romahtamassa Helsingissä.

Ja myös kokomus ei välttämättä oot vahvasta listastaan huolimatta saamassa sitä yhtä lisäpaikkaa, mitä ne kyllä kovasti täällä hamua.

No ja tässä näkee just sen, että kun kannatus alkaa pudota, niin ne lisäpaikat alkaa olla vaarassa.

Tästä puhuttiin myös viimeks ja ne paikat ratkeaa lopulta hyvin pienillä eroilla mahdollisesti.

Perjantaina itse asiassa ilmestyi saman pumpun teettämän kallupuudelle maalle.

Taas povaa nämä lisäpaikat kokomukselle demareille ja perussuomalaisille vihreille ja kodeille taas yhden paikan menetykset kumpasellekin.

Tässä kallupissa taas tuo ryhmän muut ei ollut merkittävänsuuri, joka vähän kontraisi ylen mittauksesta tehty havaintoa, että liberaaleilla tulisi se paikka.

Eli tämä liberaali yllätys on semmonen, mikä varmaan muihin ihan loppuun saakka, että lunastuuko se, vai eikö se lunastuu?

Se on tosi kiinnostavaa nähdä.

Maaseudun tulevaisuudessa pohdiskeltiin muuten sellaista, että käykö niin, että noilta pienemmiltä puolueilta itse asiassa valuu ääniä pois, kun ihmiset rupeavat aktikoimaan,

että nyt kun kolme suurintaa on näin nektsynek niin sanotusti niin, että ne äänet siirtyisikin sinne.

Se on tosi kiinnostavaa, ja selvästi isot puolet haluavat myös ehkä puhua siitä, että meitä kannattaa äänestää, koska me ratkaistaan tämä vaan lite sehän ei ole sitten kovin kiitollista näille pienemmille.

Mutta jos nyt mennään kuitenkin vähän noihin pienempiä vielä palataakseni siihen ylenkalluppiin, niin erityisen kiinnostava oli se, että kaikista eniten kaikista puolueista kasvoi vasemmistoliiton kannatus.

Yksi pilkku neljä prosenttiyksikköä, eli nyt se kannatus on yhteensä yhdeksän prosenttia.

Ja vihreiden kannatus taas laskee tismalleen saman verran, puolue tippuu vasemmistoliiton alapuolelle, kannatus on kahdeksan pilkku yhdeksän prosenttia.

Olemme todella mielenkiintoista, mutta vihreät kiinnostavat me ihan hirveästi tällä hetkellä, että katsotaan kannatuskysälytä valtakunnallisesti Helsingissä uudella maalla.

Helsinki on semmoinen vihreitten tavallaan base, että täältä kaikki lähtee, niin kyllä minua kiinnostaa.

Täällä yleensä heillä menee hyvin jos jossain.

Jotenkin minua kiinnostaa ihan hirveästi, että miten äänet jakautuu Atte Harjanteen ja Maria Ohisaloon välillä. Miten se kenttä ottaa nykyvihreät vastaan.

Siinä se tavallaan taisteluvihreiden tulevaisuudesta ja sen suunnasta ehkä sitten konkretisoituu.

Ja jos alkaa pohtia kauas kauas tulevaisuuteen, niin siitä voi olla jonkinlainen puheenjohtajakinlopailun lähtölaukkaista myös.

Kyllä. Eikö sitä ole spekuloitu nyt jo jonkin aikaa, että onko Ohisalo jopa putoamisuhassa Helsingissä?

On, on yllä.

Toisaalta just juttelin tuossa yhden asiaa läheisesti seuraavan kollegon kanssa juuri eilen, joka sanoi, että ei varmaankaan nyt siltä näytä, että Ohisalo olisi kuitenkin nousemassa jonkinlaiseksi ääniharavaksi sinne heti tavallaan haavistun perään.

Miehän perusti tän, on nousemassa ääniharavaksi.

Eriin oman niin kysymys. Miten sitä voi mitata nyt jo yksittäistä ehdokkaiden kohdalla?

Niin, varmaan tämä perustu jonkinlaiseen taustakeskustelu ihan muuta, mutta onhan se totta, että onhan Ohisalo jotenkin jäänyt sellaiseen varioon pitkän aikaa.

Mä mietin tuosta vihreiden ja ahdingusta laajemmin. Siitä näkyisikö siellä se, että ehkä enemmän kuin melkein missään muussa puolueessa, niin vihreissä on ollut ehkä sellaista aattellista heijariliikettä ja pidemmän aikaa.

Pari vuotta sitten vielä puhuttiin pilkallisesti tällaisesta kokoumuksen puistoosastosta.

Ja nyt sitten taas mesotaan, että Ohisaloon kaudella vihreät on ajatuunut aivan liikaa vasemmalle, että

se säilyttää äänestä ja tämä puolue on liikkunut ilmeisestikin.

Tästä jos vihreältä kysytään, niin he tietysti vastavat, että vihreät eivät ole oikealla, eivätkä vasemmalla, vaan edellä.

Tai tämä oli ainakin semmoinen eiden pitkään käyttämään tässä loukan.

Mutta tämä on kiinnostavaa, jos ajatellaan, että tuo 8,9 toteutuisi vaalitulosena, niin mä nopeasti nyt katoan, että sehän olisi puolueen historian toiseksi paras vaalitulos.

Että jos katsotaan edellistä vaalien tulos, niin se oli jotain 11 prosenttia ja tietysti taas pudotus siitä, mutta sitten kuolletaan katsoa niitä vaaleja sieltä taaksepäin, niin siitä ollaan puhuttu 8,5 ja siitä alaspäin.

Eli 8,9 tuottaisi vielä, jos se olisi tulossa, niin se olisi toiseksi paras.

Mutta siltihan nämä keskustelut, me lähdetään näissä siitä, että vihreillä menee huonosti.

Ja mä mietin joskus, että onko siinä kyseessä vähän semmoinen takana loistava tulevaisuus. Meinkin, että vihreissä hän on pitkään ollut semmoista ilmaa, että heidän puolellaan kannalta sikään kuin ajan hengen myötä väistämättä kasvaa.

Että tiettykö, että niin kuin demarit vanhenee ja menee hautaan ja niin kuin vihreillä on tämä ilmastoakentaa, että nuoret tykkää siitä tavalla, että kyllä me saadaan tällä koko ajan suurempi kannatus.

Ja niin ei olekaan käynyt. Ja sitten samaa aikaa just tämä vasemmistoliitto on tehnyt ensin Paavo Arhimään ja sitten Li Anderssonin johdolla semmoista sukupolvenvaidosta, jossa siis on voidettu myös äänestäistä niitä perinteisiä duunariäänestä ja näihin nuorisolaisiin, joiden piti olla tulossa vihreille.

Ja tavallaan sitten siinä, kun sitten se puolue on vähän sellaisen ongelman edessä, että mitäs meidän pitäisi nyt tehdä? Että niin kuin Eemil sano tosta, että voisiko täällä jonkunlainen lähtölaukauspuhenjohtaja kilpailuun tai

siihen puolueen tulevaisuuden visiointiin, niin mä luulen, että joka tapauksessa näiden vaalien jälkeen vihreiden täytyy kyllä miettiä uusiksi sitä, että mitä sitä puolue nyt itse asiassa onkaan tulevina vuosina, että selvästi tämä nykyinen asemointi ei tuota sitä toivottuun lopputulosta.

Vähän liian kädenlämpöissä.

Niin, ja sitten tuohon, mitä Susanna sanoit ois taktisesta äänestämisestä ja siitä maaseudun tulevaisuuden hyvästi jutusta, niin viime viikon Suomen kuvaa lehdessä oli myös mun mielestä tosi hyvä tällainen taloustutkimuksen laaja aineistoon perustuva selvitys,

jossa olisi haasteltu yli 10 000 ihmistä lokatammikuussa ja toki se ei nyt ennustavaa liian tulostavaan se kertoo enemmän siitä, että jos lokatammikuussa olisi äänestetty, niin miten silloin oli se käynyt.

Mutta sinä ainakin se ydin oli se, että suomalaiset äänestäjät jakautuvat yhä jyrkemmin kahteen blockin, eli toisaalta keskustalaiset pakennevat oikealle ja vihreät sinne vasemmistopuolueisiin.

Ja kun katsotaan vihreiden ja vassin kannatusta, niin se ei ihmetytä tavallaan lainkaan tämän aineistovalossa, että vihret hän vuotaa tässä SK-on jutussa sekä STP-henettä vasemmistoliittoon merkittävästi.

Jep, ja ikis muistaakseni myös STP tärkeä kasvaa vasemmistoon ja vihreitten avulla yleisesti, että Marin on ottanut sen aika hyvin sen heidän agendansa haltuja.

Mä oon miettänyt, mitä mihin vihreät voivat tässä tilanteessa tai vasemmistoliitto myöskään tehdä, että vaalistrategisesti olisiko järkevää lähteä haastaa STP-tä,

mutta sitten se oma tie sinne valtaa voisi mutkistua, koska he tietävät, että heidän hallituspaikkaansa on Marinin varassa, tietysti määrin.

Jos STP voittaa vaalit, niin sitten pääsee valtaan.

Tässä on silleen, että mitä nyt kannattaa tehdä, niin kuin tässä kuukausen vaaleja.

Mutta sitten tämä palautuu siihen vassareiden kannatuksen nousuun, joka on kyllä tosi mielenkiintoinen asia.

Mä mietin sitä, että ehkä vähän samaan tapaan kuin STP-voimakasti tällä hetkellä henkilöytyy Sanna Marinin, niin ehkä myös vasemmistoliitto aika vahvasti henkilöytyy puheenjohtajansa Li Anderssonin,

joka nyt sitten erityisesti viime viikkoina opetusministeriä ja lominaisuudessa on ollut ihan valtavan paljon esillä tämän kovasti kuohuttaneen koulutuskeskustelun myötä.

Mä pohdin, että näkyisikö tämä nyt sitten tässä uusimmassa kalupissa?

Yhtä lailla tähän hän voi todeta, että on kiinnostavaa nähdä, että mitä tapahtuu, kun Li Andersson jää pois,

mitä hän on kuitenkin siis ilmoittanut, että jää tästä puheenjohtajan tehtävästä pois.

Miten sitten seuraavat mahdolliset vasemmistoliiton puheenjohtajat? Onko sitten just se sarama vai kuka voisi olla?

Mutta miten he sitten onnistuvat tässä asetelmassa?

Ja just sitten tämä, että jos tämä on tämmöstä myös vihreiden ja vasemmistoliiton kilpailu-ovaksamoista äänestäistä, niin kenet sitten?

Nyt mä leikin, että just se sarama olisi seuraava puheenjohtaja, voidaan olla se joku muukin.

Mutta kenet hän saisi sitten ikään kuin kilpakumppaneikseen siellä vihreiden puolella, millainen dynamiikka siihen syntyisi, koska on ollut ehkä selvää, että tässä Anderssonin ja ohisalon dynamiikassa Andersson dominoi,

mutta mikä se seuraava pari sitten on sieltä.

Näin se on vihreiltäkin, mutta vähän puuttuu semmoinen tähti, että ohisalo oikeastaan koko hallituskauden on jäänyt muiden puheenjohtajien varjoan

ja puhumattakaan sitten vihreiden muista ministeriöstä Krista Mikkosesta.

Emme ole ehkä ihan hirmuisen paljoa kuulla, että viime vuosien aikana, että ehkä sielläkin pitäisi ruveta nyt sitten pohtimaan,

että kuka on heidän seuraava suuri tähtensä.

Niin, kyllä ohisalo on kuitenkin, hän on todella arvostettu Helsingissä.

Ehkä vähän dissataan hän tätä liikaa, että tuohon hän vihreiden sisällä,

mä tein hänestä semmoisen profiilin kaikista puheenjohtajista,

että hän on vihreiden sisällä ihan mielettömän arvostettu,

johon hän on tämä substanssiosaaminen tuleva siellä esille, mutta sitten ei vain konkreettisoidut esimerkiksi vaalitenteessa

semmoisen kivaisen keskusteluun ihan toivotulla tavalla.

Niin, ja sitten siinä on myös vähän semmoisia epäonnisia valintoja,

että kyllä mun mielestä täällä hallituskaudella palautuu myös ihan niihin lähtöasetelmiä,

eli siihen millaisia salkkuja ministerit otti ja miten niistä on pystytty profiloitumaan,

että ohisalo hän palasi vanhempain vapautaa tähän ympäristö- ja ilmastonministerin tehtävään,

mutta aluksan hän oli sisäministerinä ja se ei ehkä vaikka silloin vihreät hirveästi sanoi,

että nyt voimme tehdä sisäministerinä ihmisoikeuspolitiikkaa,

niin ei se nyt sitten kuitenkaan tämän hallituskauden kaikissa mähähyissäni ehkä ollut sitten semmoinen paikka, missä olisi voinut profiloitua ihan toivotulla tavalla.

Ja pitää muistaa, että hän on ensimmäisen kauden kansainvoida.

No sekin vielä.

Hänellä oli aika moinen potti, tuo 2019 kevää, että hänest tulee ensimmäisen kauden kansainvälustavihreiden puheenjohtaja, sisäministeri. Toisin aika paljon haltuotettava.

Ja mä olen kyl miettinyt sitä, että onko se sitten myös joillekin puolueille, kun nähään tällaisia nousevia tahtia sitten, jotka tulee niin kun voi tulla muistakin puolueista ja nyt nimet sanomatta, mutta joistakin puolueista voi tulla tällaisia erittäin isoja nousevia tahtia, jotka voivat saada kovaa nää nimään, jota voidaan pohvata seuraavaksi puolen puheenjohtajaksi.

Mä mietin, että miettiikö he myös, että kannattaako itse asiassa, kannattaako lähteä heti puolen puheenjohtajaksi, vaikka saisis on nää nimään, niin määrän kannattaako lähteä heti ministeriksi vaikka saisis tarjoallakin, vaikka kannattaaisiko ensin jotenkin yrittää.

Mutta sit siinä tietysti tulee se politiikan ikuinen ongelma, että on tosi vaikea kieltäytyä tehtävistä, kun annetaan hopea tarjottimella, koska sit just taattaa tulla myös sellainen, että sä olit aina se ihan just seuraava puheenjohtaja, mutta sit sä missaat sen sun paikan, että se ei ikinä sitten konkretisoidu.

Joo, onpa muuten hauska nähdä, että minkälaisia kommervenkeäpuolueissa nyt vielä keksitään tässä tulevan kuukauden aikana sellaisia asioita, joilla se keskustelu voitaisi kääntää itselle sopiville raiteille. Tästä puhuttiinkin pari viikkoa sitten, että kuka saa sen, niin sanotun agentajohtajuuden. Nyt hän hallituksessa on tietävästi kekeytymässä oikein muheva riita semmoisesta asiasta kuin kansallinen biodiversiteettistrategia, josta seksii, toioseksii.

Sen voi kääntää myös luonnon monimuotoisuustrategiaksi paremmalla Suomen kielellä, mutta tähän aiheesta erityisesti vihreillä ja keskustella on eriäviä näkemyksiä, että vaikka luontokadon torjumista pidetään tärkeänä, mutta keinoista sitten ollaan eri mielisiä. Meidän kollego Marko Junkkarin kirjoitti perjantaina Esarissa, että jos riitä tulee ensi viikolla näkyvästi julkisuuteen, kyseessä on varsinainen media performanssi. Tämä siis siksi, että vaikka itse asia on tärkeää, niin tässä on nyt siis kyse strategiasta, eli niin sanotusta periaatepäätöksestä, ja se tarkoittaa sitä, että sehän ei sido seuraavan hallituksen käsielaisinkaan. Tämä näin varmaan haetaan vaaliihteita puheisiin ja yksi ja monen varmasti tulossa myös maanantaina, kun valtionvarainministeriö antaa omat Madon lukunsa, eli sopeutustoimia koskevan raporttinsa.

Ja mun mielestä on todella mielenkiintoista nähdä, että miten kokoomus ottaa ton hyväksen, että he varmasti tulee se edellä liikkumaan kovasti, ja sitten taas miten STP vastaa siihen.

Niin sehän STP-laikon suorastaan kiusallinen aihe.

Niin, nyt no siis...

On ja ei, siis STP-hän on tässä näin pyrkinyt tällaisen haastamaan näitä

VM-näkemyksiä ja tarjomaan vaihtoehtoja.

Se on erittäin hyvä siis, mutta sitten pitää hyvätä, STP-pitää hyvätä se keskustelua ja perustella ne kunnolla, ne omat vaihtoehtonsa.

Vaikka VM on ehkä saanut, jos nämäärin yli suurenkin painoa ruon suomalaisessa talouspolitiissa keskustelussa, niin se ei tarkoita etteikö siinä virastossa kuitenkin olisi aika moinen tietotaito semmoisen realistisen tilannearvion tekemiseen.

Että missä Suomi kulkee nyt ja ehkä lähitulevaisuudessa.

Mutta ymmärretään VM on ehkä ihan oma aihensa keskustulevaisuudessa.

Joo, ja ehdottomasti siitä ja puolueiden talousvatkaisuihin ja niiden arvionnista kannattaisinkin jatkaa myös meidän täällä.

Mutta sanon vielä tässä vaiheeseen, että on hän toi paperi siinäkin mielessä kiinnostavaa, että voisiko se sitten olla

juuri se niin kun Susanne sanoi, että joku iso, vihdoin joku iso agendan asettaja tähän kevääseen, siis tähän mennessä mun mielestä ei ole nähty oikein mitä yllättävää näissä keskustelussa liikuta aika yleisellä tasolla.

Ja tosiaan enemmän siinä, että kuka olisi kiva kaverivaalia jälkeen.

Mä itse voin myöntää, että mä jotenkin ajattelin, että tänä keväänä olisi ollut siis kovempi työmarkkina Mäyhy, joka olisi jotenkin heijastunut myös.

Se tarkoittaa Mäyhy.

Vaalikeskustelun ja se on semmoinen Mäyhy, että sitten Mäyhy, mäyhytään.

Voisitaisi tosiaan tuossa ihan tuommoinen kalevalainen sointi tuossa Mäyhyssä, se kulostaa siltä, että väinä myöinen nousee kallioille ja sitten alkaa kanteleet soidet.

Voi kulostaa siltä, joo.

No mä ajattelen, että se on semmoinen, että Mäyhy on päällä silloin kun on toimintaa ja niin kun on taistelua ja niin kun on kovia, ladataan tavoitteet, niin kun kova tavoitteet ja puolustetaan niitä ja niin kun otetaan mittaa toisista, että se olisi niin kun työmarkkina Mäyhy ja työmarkkina G-ressa, se tarkoittaa tietysti myös laajoja lakkoja.

Mutta nyt hän näyttää siis siltä, että sopimukset syntyvät ja lakot väistyy ja niin kun niitä on tapahtunut ja Helmi kuun mittaa, mutta että tässä niin kun edelleen tällä viikolla kuultu taas isoja uutisia, että esimerkiksi nämä merkittävät satama lakot loppuivat kun AKT-pässopimuksia ja luulen, että nämä on sitten lopulta semmoisia, että nämä ei tule enää sitten heijastumaan

niin kun se vaalikeskustelu on niin kuin olisi voinut käydä, jos nämä olisivat jatkunut tästä merkittävästi pidemmälle, mutta tietysti just nyt kun mä sanon näin, sit voi olla, että tapahtuu jotain yllättävää, tulee se joku musta joutsen ja sitten nämä vaalikeskustelut käydään jostain ihan muista asetella.

Mennäks viikon geitin pariin?

Mennään. Tällä viikolla on Vihreiden Ehdokas vuoden 2013 vuoden graafikoksi valittu Kasper Strömman kertoi blogissaan, että vaalit ovat vienneet häneltä töitä, kuten kolminipaikko ja pois. Myöhemmin Strömman poisti tämän päivityksensä, joten me ei nyt tiedetä, saiko hän töitä takaisin vaikkeen nämä harmita häntä tai mitä tapahtuu, mutta tämä on kuitenkin aika mielenkiintoista, jossain määrin mielestävarmastasi esim. meidän. Robert ja Susanne, miten tällainen vaalikaranteeni voi vieläkin tulla Ehdokkaalle yllätyksenä? Ihmettänä sitä myös vähän siis Ehdokkaillahan tämä voi olla tosi epäkiitollinen tilanne, että puolueet hän tietysti haluaa listoille Ehdokkaiksi ihmisiä ollaan näkyvyyttä. Siinä on podcasteja, kolminipaikkoja, vakio-penkkejä, TVN-paneleissa ja viisasteluohjelmissa. Siinä on vähän sellainen, että heti kun Ehdokkuudesta kerrotaan, niin nämä paikat saatetaan napata pois erityisesti, jos ne on valtakunnallisissa medioissa ja erityisesti vielä, jos ne on sellaisissa medioissa, joille tällainen puolueettomuuden vaaliminen on tärkeää Strömman. On yksi esimerkki hänen puutas postauksessa, myös podcast-asiakkuuksista, mutta toinen vaikkapa oli alto se täällä, jonka yle nappas pois viikottaisen pyöräpöytä ohjelmanvetään paikalta heti kun hän kertoi Ehdokkuudestaan. Kuten siis ajattelen, että kuuluukin.

Joo, näin se on.

Ehkä tässä sitten osalle Ehdokkaista

voi, tämä näyttäytyy jotenkin epäselvänä, kun sitten tietysti niitä Ehdokkaita, jotka ovat vaikkapa ministeriä, pääministeriä tai muut ministerit, niin heillähän sitä näkyvyyttä taas sitten on tavallaan normaalin tapaan all the way sinne vaaleihin asti, mutta se peruste siinä ei ole se Ehdokkuus, vaan se heidän työnsä, työnsä nykyisenä vaikkapa sitten ministeriönä, mutta triviahdokkaillehan se tilanne on vähän erilainen. Ja sitten varmaan yksin, miksi näitä asiantuntijaihdokkaita on hankittu eri puolueisiin esimerkiksi ota asiantuntijoita, on se, että he kyllä pysyy ilmeisesti Otsikoissa.

Pekka Toverion edelleen, joka hän on siis kokoomuksen Ehdokas, hän on edelleen Otsikoissa kommentoimassa sotaan, mikä on en tiedä, onko se perusteella tuohon asian tiedon välitystä sekin, mutta se on silti vaalikaranttiin ei toteudu.

Mä haluan vielä palata tuohon Emilia sun kysymyksiä, että miten se vaalikarantteja voi tulla yllätyksenä. Mä ajattelen, että ehkä medially on tässä myös tehtävää, että pitäisi avata sitä mediantoimintalogiikkaa ja periaatteita hiukan paremmin. Ja mä ajattelen, että tää pätyy myös muihin asioihin kuin vaaleihin, että eihän niinku, musta se on ihan normaalia inhimillistä, että kaikki eivät tiedä, miten vaikka joornallisesti ohjeet toimivat, mikä tulee usein vastaan, vaikkapa sanotaan vaikka sitaattien tarkistuksesta puhuttaessa, että mun mielestä meillä on tehtävää siinä, että pitäisi enemmän vääntää rautalangasta, että miten se homma oikein toimii. Ei me niinku voida oikein odottaa, että jokainen tietää, että juuri näin täällä mediassa toimitaan.

Niin, ja sitten tietysti
vähän toimita, niin kuin Emilia sanoi, että
että Pekka Toveri
on edelleen otsikoissa, niin tavallaan
sit hän tulee myös se, että
tietääkö mediaa aina itsekään, että
missä ne rajat menee, että kuka
nyt itse asiassa sitten ketä kohdellaan
nyt ehdokkaana ja ketä kohdellaan asiantuntijana,
joka sattumoisin on myös ehdolla
ja sit hän voi käydä myös
tämmöisiä vähän ehkä joskus
voisi sanoa, että kiusallisia tilanteita,
että viime viikolla hän nähtiin, että
perussuomalaisten teemu Keskisarja
julkisti ehdokkuutensa juuri
päivä sen jälkeen, kun yle
pannut hänen uuden TV-ohjelmansa
julkia ja yleisit
kertoi tässä, että heille ei ollut tietoa
tämä ehdokkuudesta, eli arenaan
jaksot sai jäädä, mutta TV-lähetystä
lykättiin, mutta tässäkin
sitten se, että kyllä se myös ehdokkaan
omaa kertominen
just niiden mediayhteistyökumppaneiden
suuntaan, myös vaikuttaa siihen kohteluun
ja sit mä olen tässä miettiä, että kannattaa
olla taktikoja ja pihdatas sitten sitä
ehdokkuutta mahdollisimman pitkälle, että
joudut pois niistä ohjelmista.
Ja voisi varmasti sanoa, että aika moni
aika moni eittämättä tehnyt.
Mutta yleltä kommentoitiin
keskisarjaa asiaa mun mielestä aika erikoisesti.
Sanottiin, että
ei sellaisen siis, ei ehdokkuudesta
kyseleminen jatkuvasti olisi oikein korrektiä
vaan musta on tosi erikoista.
Totta kaipi tämä kysyä, jos eduskunta
vaalit on tulossa parin kuukauden kuluttua,
niin ilman muuta hyvin pieni
vaiva kysyä, että oletko muuten
oletko ehdolla, harkitsetko ehdokkuutta.

Sit jos toinen osapuoli
siihen sitten pokkana valehteleen,
niin se nyt on sitten toinen asia.
Mutta kyllähän se kysymys nyt pitää voida esittää.
Niin, ja siis ihan samalla tavalla,
kun mun mielestä aasteltavilla tai muiltakin
usein tehdään semmos taustatsekkiä,
että toimiikö jossain tehtävissä
onko ehdolla näin,
mun mielestä kuului siihen niinku perusrutiin.
Se ei niinku montaa minuuttia vie,
se on tietyllä meidän tausta
selvityksen tekeminen.
Mutta näihin
kommentteihin on hyvä päättää, että
tällä viikon lähetys, että palautetta saa lähettää
ja tällä viikolla äänet hoiti
Mikko Peura.
Kiitos Mikko.
Kiitos Susanne ja kiitos Robert.
Kiitos Emil, kiitos Susanne, oli hauskaa.
Kiitos.